

Αριθμός 360/2006

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Β1` Πολιτικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές : Θεόδωρο Αποστολόπουλο, Αντιπρόεδρο, Ιωάννη Δαβίλλα, Γεώργιο Καράμπελα, Εμμανουήλ Καλούδη και Μάριο - Φώτιο Χατζηπανταζή, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 10 Ιανουαρίου 2006, με την παρουσία και του γραμματέα Αθανασίου Λιάπη, για να δικάσει μεταξύ:

Του αναιρεσιόντος: , κατοίκου, που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Αριστείδη Τσαβδαρίδη.

Της αναιρεσίβλητης: Εταιρείας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «.....», που εδρεύει στο Δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 4 Απριλίου 2000 αγωγή του ήδη αναιρεσιόντος, που κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Πειραιώς. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις : 477/2001 του ίδιου Δικαστηρίου και 320/2003 του Εφετείου Πειραιώς. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί ο αναιρεσιών με την από 22-5-2004 αίτησή του.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο εισηγητής Αρεοπαγίτης Μάριος-Φώτιος Χατζηπανταζής, διάβασε την από 13 Δεκεμβρίου 2005 έκθεσή του, με την οποία εισηγήθηκε την παραδοχή των πρώτου και δεύτερου, κατ' αμφοτέρα τα μέρη του, λόγων αναίρεσεως. Ο πληρεξούσιος του αναιρεσιόντος ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεως και την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Επειδή, όπως προκύπτει από την επικαλούμενη και προσκομιζόμενη υπ` αριθμ. 5616 Γ`/29-9-2005 έκθεση επιδόσεως του αρμόδιου στο Πρωτοδικείο Ηρακλείου Κρήτης δικαστικού επιμελητή Χαραλάμπους Καρπαθάκη, με επιμέλεια του αναιρεσιόντος, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην αναιρεσίβλητη κυρωμένο αντίγραφο της κρινόμενης αιτήσεως αναίρεσεως με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση για την συζήτηση αυτής κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο.

Επομένως, εφόσον η αναιρεσίβλητη δεν παραστάθηκε κατά την ως άνω δικάσιμο, κατά την οποία εκφωνήθηκε η υπόθεση στη σειρά της από το οικείο πινάκιο, ούτε κατέθεσε δήλωση παραστάσεως κατά το άρθρο 242 παρ.2 ΚΠολΔ. πρέπει, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 576 παρ.3 ΚΠολΔ, να προχωρήσει η συζήτηση της αιτήσεως αναίρεσεως παρά την απουσία αυτής.

Επειδή, κατά το άρθρο 167 του Β.Δ. της 31-12-1957/20-1-1958 «περί κωδικοποίησεως διατάξεων αφορωσών το Σώμα της Αστυνομίας Πόλεων» με διάταγμα, που προκαλείται από τον Υπουργό Εσωτερικών, θέλουν κανονισθεί εκείνα που αφορούν την παροχή άδειας για την ίδρυση ή διατήρηση 1) καταστημάτων πωλήσεως ή καταναλώσεως μεθυστικών ποτών ή φαρμάκων ή άλλων τέτοιων ουσιών

και 2) τόπων δημόσιας διασκεδάσεως ή εξυπηρέτησης του κοινού, στα οποία πωλούνται ή καταναλώνονται τρόφιμα, ποτά ή αναψυκτικά. Εις εκτέλεση της εν λόγω εξουσιοδοτικής διατάξεως εκδόθηκε το Π.Δ. 180/1979 «περί των όρων ιδρύσεως και λειτουργίας καταστημάτων πωλήσεως οινοπνευματωδών ποτών και κέντρων διασκεδάσεως», το οποίο στο άρθρο 4 παρ. 1 αυτού διαλαμβάνει ότι απαγορεύεται η εργασία με οποιαδήποτε ιδιότητα στα κέντρα διασκεδάσεως και καταστήματα, που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1 αυτού, χωρίς άδεια της αστυνομικής Αρχής, ενώ στο άρθρο 4 παρ.2 αυτού καθορίζει τη διαδικασία και τις προϋποθέσεις χορηγήσεως της ως άνω άδειας και στο άρθρο 4 παρ.3 αυτού προβλέπει ποινικές κυρώσεις για όσους απασχολούν προσωπικό χωρίς την ανωτέρω άδεια. Από τις προαναφερόμενες διατάξεις συνάγεται ότι το εν λόγω Π.Δ. 180/1979, όπως ισχύει ήδη μετά τις τροποποιήσεις του με το ΠΔ 231/1989, 552/1989 και 457/1990, αναφέρεται κυρίως στους όρους λειτουργίας των ως άνω καταστημάτων και κέντρων διασκεδάσεως και ορίζει τις προϋποθέσεις χορηγήσεως άδειας λειτουργίας αυτών από την αρμόδια αστυνομική Αρχή και ως προς αυτό το σημείο βρίσκεται εντός των ορίων της νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως του άρθρου 167 ψηφ.1 αριθμ.2 του ΒΔ της 31-12-1957/20-1-1958. κατά το μέρος όμως, κατά το οποίο με το εν λόγω άρθρο (4 παρ.1 του ΠΔ 180/1979) θεσπίζεται απαγόρευση εργασίας με οποιαδήποτε ιδιότητα σε κέντρα διασκεδάσεως χωρίς άδειας της αστυνομικής Αρχής, κείται τούτο εκτός νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως, αφού η εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 167 του ανωτέρω ΒΔ της 31-12-1957/20-1-1958 παρέχει τέτοια εξουσιοδότηση μόνο καθόσον αφορά την ίδρυση ή διατήρηση κέντρων διασκεδάσεως και όχι για την παροχή εργασίας σ' αυτά, πράγμα που είναι διαφορετικό από την λειτουργία ή διατήρηση των εν λόγω κέντρων. Κατόπιν τούτων, το Εφετείο, το οποίο με την προσβαλλόμενη απόφασή του δέχθηκε ότι, σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις, είναι άκυρη, ως απαγορευμένη από το νόμο, η σύμβαση εργασίας του ενάγοντος και ήδη αναιρεσίβλητος στο κέντρο διασκεδάσεως με τον διακριτικό τίτλο «.....», που βρίσκεται στην περιοχή του και εκμεταλλεύεται η εναγομένη και ήδη αναιρεσίβλητη, διότι ο ίδιος δεν ήταν εφοδιασμένος με την απαιτούμενη άδεια της αρμόδιας αστυνομικής Αρχής, προκειμένου να εργασθεί με την ιδιότητά του ως μουσικού (μπασίστα) στην ορχήστρα του εν λόγω κέντρου και στη συνέχεια απέρριψε για τον λόγο αυτό την ένδικη αγωγή κατά το αίτημά της περί καταβολής μισθών υπερημερίας, παραβίασε τις ουσιαστικούς δικαίους ως άνω διατάξεις. Επομένως, πρέπει να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της, κατά τον βάσιμο από το άρθρο 559 αριθμ. 1 Κ.Πολ.Δ.

πρώτο λόγο της αναιρέσεως και, παρελκούσης της έρευνας των λοιπών λόγων αυτής, να παραπεμφθεί η υπόθεση, σύμφωνα με το άρθρο 580 παρ.3 ΚΠολΔ, προς περαιτέρω εκδίκαση στο ίδιο Εφετείο, που θα συγκροτηθεί από άλλους Δικαστές, εκτός εκείνων που δίκασαν προηγουμένως.

Για τους λόγους αυτούς

Αναιρεί την υπ` αριθμ. 320/2003 απόφαση του Εφετείου Πειραιώς.

Παραπέμπει την υπόθεση προς περαιτέρω εκδίκαση, στο ίδιο Εφετείο, που θα συγκροτηθεί από άλλους Δικαστές.

Καταδικάζει την αναιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα του αναιρεσίβλητος, τα οποία ορίζει στο ποσό των χιλίων εκατό (1100) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 26 Ιανουαρίου 2006.

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο στις 23 Φεβρουαρίου 2006.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ